

www.bvtandtechniek.nl

Patiënt wint rechtszaak tegen VGZ om te lage vergoeding implantaten

Leverancier implantaatonderdelen is geen zorgaanbieder

De weerstand tegen het jarenlange beleid van verzekeraars wordt steeds groter en dit is steeds vaker ook in de rechtszaal merkbaar. Onlangs haalde de zorgverzekeraars bakzeil toen zij bij het College Beroep voor het bedrijfsleven in beroep gingen tegen een aanwijzing van de Nederlandse Zorgautoriteit inzake de praktijk van 'standaard afwijzen' (zie artikel NZa: zorgverzekeraars mogen geen vaste bedragen vergoeden bij restitutieverzekering, CBb geeft negatief oordeel over praktijk van 'standaard afwijzen', Tandtechnisch Magazine 157). Afgelopen week werd bekend dat een patiënt een rechtszaak had aangespannen tegen zorgverzekeraar VGZ in verband met het ontvangen van een te lage vergoeding voor implantaten. De patiënt is door de rechter in het gelijk gesteld.

De patiënt had zorgverzekeraar VGZ gedagvaard omdat zij van mening was dat zij een te lage vergoeding ontving voor haar zorg. Na een slepende discussie van meer dan twee jaren tussen tandartsen en patiënten enerzijds en VGZ anderzijds, heeft de rechter geoordeeld dat het vergoedingsbeleid van VGZ voor deze zorg geen stand kan houden.

De patiënt had besloten VGZ voor de rechter te slepen, omdat zij ondanks brieven aan VGZ geen hogere vergoeding voor haar implantaten kreeg. VGZ rechtvaardigde het vergoedingsbeleid door te wijzen op het inkooptraject dat zij in 2018 had ingevoerd, waarbij VGZ zelf afspraken maakte met implantaatfabrikanten over de prijzen van implantaten. VGZ vond dat deze implantaatfabrikanten gezien kunnen worden als 'zorgaanbieders', waardoor de vergoeding voor patiënten gebaseerd zou kunnen worden op de met de fabrikanten afgesproken prijzen. De afspraken met de fabrikanten zouden volgens VGZ de basis moeten zijn voor het gemiddeld gecontracteerde tarief. Het resultaat daarvan was een véél lagere vergoeding voor patiënten voor niet-gecontracteerde mondzorg.

Fabrikanten implantaatonderdelen geen 'zorgaanbieder'

Het standpunt van VGZ hield bij de rechter geen stand. Volgens de rechter kunnen fabrikanten niet gelden als 'zorgaanbieder'. Een patiënt kan tenslotte niet rechtstreeks naar een fabrikant toe voor zorg. Ook kan de fabrikant niet gezien worden als behandelaar. Daarmee zette de rechter een streep door het vergoedingsbeleid van VGZ: de patiënt heeft, zo oordeelde de rechter, recht op een veel hogere vergoeding per implantaat. In dit specifieke geval betekende dit dat VGZ voor de implantaten 50% meer moest vergoeden dan zij had gedaan.

In de situatie van deze patiënt was er sprake van een naturapolis. Op basis van de polisvoorwaarden is er een recht op vergoeding van 80% van het gemiddeld gecontracteerd tarief, of, indien er voor de betreffende zorg geen tarieven met zorgaanbieders zijn afgesproken, 80% van het Wmg-tarief (Wet marktordening gezondheidszorg), ook wel het NZa-tarief genoemd.

Contracten met leveranciers van implantaatonderdelen

VGZ stelde dat zij rechtstreeks contracten heeft afgesloten met 12 leveranciers van implantaten en dat deze leveranciers (ook) zijn aan te merken als zorgaanbieders in de zin van de zorgverzekeringsovereenkomst, zodat het gemiddelde bedrag van de met die 12 leveranciers gemaakte afspraken het gemiddeld gecontracteerde tarief vormt. De rechter volgde deze redenering echter niet.

Definitie zorgaanbieder

In de polisvoorwaarden is op pagina 54 de definitie van een zorgaanbieder opgenomen. Deze luidt: "De natuurlijke of rechtspersoon die beroeps- of bedrijfsmatig zorg verleent zoals omschreven in artikel 1, aanhef en sub c, onder 1 van de Wmg. Onder zorgaanbieder worden ook verstaan alle behandelaren die voor de levering van de zorg worden ingeschakeld voor rekening en risico van de zorgaanbieder". Een fabrikant wordt in deze definitie niet genoemd. In artikel 1, aanhef en sub c, onder 1 wmg wordt evenmin de fabrikant genoemd. Een fabrikant wordt in deze definitie niet genoemd.

Een fabrikant kan ook niet worden beschouwd als een behandelaar zoals bedoeld in voornoemde definitie. Immers de fabrikant behandelt de verzekerde/patiënt niet. Dat volgt ook uit het bepaalde in artikel 31.2 van de polisvoorwaarden (tandheelkundige implantaten), waarin is vermeld waar een verzekerde – in het onderhavige geval – terecht kan, te weten bij een tandarts, een bevoegd mondzorgaanbieder werkzaam in een centrum voor bijzondere tandheelkunde, een kaakchirurg of een orthodontist in samenwerking met een kaakchirurg. De fabrikant wordt hierin niet genoemd. Deze verleent ook geen zorg. Gesteld noch gebleken is bovendien dat een verzekerde zich rechtstreeks tot een fabrikant (lees leverancier van implantaatonderdelen) kan wenden en zelf met deze kan contracteren om een korting op zijn verzekeringsuitkering te voorkomen. Een fabrikant kan dan ook niet als een zorgaanbieder in de zin van de polisvoorwaarden worden aangemerkt.

Professionele autonomie tandarts

De kantonrechter laat in het vonnis bovendien optekenen dat 'VGZ is weliswaar tarieven met fabrikanten voor de te leveren implantaten overeengekomen, maar heeft niet contractueel uitgesloten dat een tandarts ook implantaten kan afnemen bij een niet gecontracteerde fabrikant. (Dit zou ook een zeer ernstige inperking van de professionele autonomie zijn, redactie) Een gecontracteerde tandarts is vrij in zijn keuze van een fabrikant van een implantaat en mag het tarief van de gekozen fabrikant in rekening brengen tot het hiervoor genoemde maximale NZa-tarief (in geval de tandarts zelf rechtstreeks bij de leverancier van implantaatonderdelen inkoopt – overigens met alle gevolgen voor garantie etc. -, redactie), waarbij het NZa-tarief als maximum geldt. De kantonrechter is van oordeel dat dit meebrengt dat het gemiddeld met tandartsen gecontracteerd tarief niet kan worden bepaald aan de hand van de gecontracteerde fabrikanten.

ANT: 'Meer dan terecht en logische' uitspraak

De Associatie Nederlandse Tandartsen (ANT), die zich actief heeft bemoeid met het beleid van VGZ, noemt het een 'meer dan terecht en logische' uitspraak. "Door fabrikanten van implantaten opeens naar voren te schuiven als zorgaanbieders, werden verzekerden van VGZ gedupeerd", zo stelt ANT-voorzitter en tandarts Jan Willem Vaartjes. "Als gevolg van dit beleid ontvingen patiënten van VGZ bijna twee jaar lang een te lage vergoeding, terwijl de

BRANCHEVERENIGING

TANDTECHNIEK

ANT VGZ daarop eind 2018 al gewezen had”.

De ANT zal VGZ benaderen voor een snelle oplossing voor alle verzekerden van VGZ die hierdoor onterecht een te lage vergoeding hebben gekregen. “Het zou VGZ sieren als zij al haar verzekerden en voormalig verzekerden pro-actief zou benaderen, zodat alle patiënten alsnog de vergoeding krijgen waar zij recht op hebben”, aldus Vaartjes, die er overigens vanuit gaat dat VGZ in dezen haar verantwoordelijkheid neemt.